

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Prvo tromjesečje 2016.

JUŽNOAMERIČKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjura Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Lektura
Miroslav Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2015.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Dobrodošli u novu godinu, novo tromjesečje i novu diviziju na koju ćemo usmjeriti svoju pozornost i molitve!

Južnoamerička divizija je jedna od najbrže rastućih divizija Kršćanske adventističke crkve. Proteže se u ovim državama: Argentina, Bolivija, Brazil, Čile, Ekvador, Falklandski otoci, Paragvaj, Peru, Urugvaj i pripadajući otoci. U tim državama živi više od 330 milijuna ljudi, od kojih je približno 2,3 milijuna adventističkih kršćana. U ovom tromjesečju slušat ćemo uzbudljiva i zanimljiva iskustva koja potječu iz nepreglednih šuma uz rijeku Amazonu, o djetetu koje propovijeda u Paragvaju i slijepom čovjeku u Urugvaju koji sada "vidi". Govorit ćemo i o životinjama, tako što ćemo upoznavati jednu životinjsku vrstu svakog tjedna.

Brazil

Poput svake druge velike zemlje, Brazil se odlikuje velikom raznolikošću. S jedne strane veliki gradovi naseljeni milijunima stanovnika, koji se nalaze na obalama Atlantskog oceana, kao što je Sao Paulo, treći grad po veličini na svijetu, a s druge strane manje razvijeni predjeli u kojima ljudi vjekovima žive na isti način.

Početak tridesetih godina prošlog stoljeća, Leo i Jessie Halliwell bili su misionarski par koji su svojim brodom Luzeiro (Svjetlonoša) plovili rijekom Amazonom. Danas misionarski brodovi Luzeiro ponovno plove rijekom Amazonom, donoseći nadu i ozdravljenje ljudima koji žive uz njezine obale. Dio darova trinaeste subote pomoći će da se izgradi "plutajuća

crkva” koja će ploviti za Luzeirom, ulazeći u sela s namjerom da se pomogne u osnivanju novih crkava.

Paragvaj i Urugvaj

Godinama se Adventistička crkva u Paragvaju i Urugvaju susretala s velikim izazovima. Crkva u tim zemljama danas napreduje zahvaljujući braći i sestrama iz Južnoameričke divizije i adventistima iz cijelog svijeta. Trenutno u Paragvaju živi 12.807 adventista, među stanovništvom od 6,9 milijuna stanovnika. Dio darova trinaeste subote pomoći će da se izgradi nova crkva. Urugvaj se smatra najviše posvjetovljenom ili sekularnom državom Latinske Amerike. U njemu živi 8.016 adventista, među ukupnim brojem stanovnika od 3,4 milijuna ljudi. Dio naših darova trianeste subote bit će upotrijebljen da se izgradi središte utjecaja i nova crkva. Hvala vam za posvećenost misiji i za pomoć koju pružate našoj braći i sestrama po cijelom svijetu!

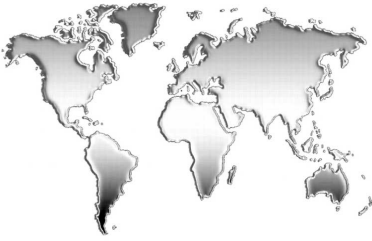
Željeli bismo vas također podsjetiti da je mnoštvo odličnih misijskih iskustava dostupno potpuno besplatno na našem novom misijskom DVD-u. Vaša crkva bi trebala dobiti jedan besplatan primjerak svakog tromjesečja. Možete ih i skinuti s interneta, kao i cjelokupni časopis na adresi www.adventistmission.org/resources.

Molimo vas da podsjetite vjernike da svoje darove za trinaestu subotu ovog tromjesečja, kao i druge adventističke misijske darove, mogu priložiti na našoj sigurnoj internet-skoj stranici: www.adventistmission.org/give.

Hvala vam što podržavate misiju — žilu kucavicu adventizma!

Neka vas Gospodin obilno blagoslovi!

Gina Wahlen, urednica

2. siječnja 2016. **Andeli s Amazone**

Brazil

Amazona je najduža rijeka u Južnoj Americi. Ona teče od planina Anda u Peruu, na udaljenosti samo 140 kilometara od Tihog oceana, sve do Atlantskog oceana, što je skoro 6.400 kilometara.

Misionarski brodovi Luzeiro

Veliki grad Manaus nalazi se uz rijeku Amazonu. (*Pokažite na zemljovidu Manaus, zapadno od Belema.*) Izvan grada u mirnoj luci stoji usidren brod nazvan Luzeiro, što je portugalska riječ koja znači Svjetlonoša. Ovaj brod i drugi slični njemu plove po cijeloj Amazoni, pružajući zdravstvenu pomoć i donoseći Radosnu vijest o Isusu ljudima koji žive uz rijeku.

Brodovi voze liječnike, zubare, medicinske sestre i misionare potrebne ljudima koji žive u kišnim tropskim šumama. Prevoze i učitelje i propovjednike do njihovih novih radnih mjesta u selima uz rijeku. Čovjek koji je izgradio najveći broj misionarskih brodova Luzeiro bio je Leo Halliwell.

On je ispričao mnoga svjedočanstva o divnim događajima koji su se zbivali dok je obitelj Halliwell djelovala uz Amazonu. Jedna od tih priča zove se "Andeli s Amazone".

Trojica ljudi s rijeke

Pastor Halliwell je upravljao Luzeirom po rijeci. Drveće u džungli oblikovalo je nadstrešnicu iznad njihovih glava. Petnaestogodišnji sin pastora Halliwella, Jack, zagledao se u gustu šumu nadajući se da će vidjeti jaguara. Iznad glave su pre-

lijetale predivne crvene, plave, zelene i žute ptice uz glasno graktanje. U daljini su kriještali majmuni. Brodski motor je odjednom usporio i Jack je primijetio tri lijepo obučena muškarca u kanuu kako mašu prema njima.

“Hej!”, viknuo je jedan od njih. “Možete li nas povući uzvodno?”

Pastor Halliwell je znao da je opasno voziti neznance. Ali nešto ga je pokrenulo da stane. “Baci im uže, Jack”, pozvao je svojega sina. Jack je bacio čovjeku konopac, i čovjek je privezao svoj brod za njihov.

Izbjegavajući stijene

Dva čovjeka su se popela na palubu i stala pored pastora Halliwella dok je on upravljao brodićem po rijeci. Izenada je jedan od njih zgrabio upravljač i okrenuo brod. Brod se zaljuljao i pomaknuo od riječne obale prema sredini rijeke. Ovaj iznenadni pokret skoro je bacio Jacka s palube!

Pastor Halliwell je gledao u vodu kojom su upravo prošli, na samo dvadeset metara od mjesta na kojem su bili. Nedaleko od njih, ispod površine vode, moglo se uočiti mnoštvo stijena. Da je brod udario u te stijene, raspao bi se na dijelove. Misionari su tog dana mogli izgubiti život!

“Uh!”, uzviknuo je pastor Halliwell. “Hvala ti! Spasio si naš brod, a vjerojatno i naše živote!”

Čovjek se nasmijao, ali ništa nije govorio dok je upravljao brodom kroz opasne vode. Onda je čovjek ustupio upravljač pastoru Halliwellu.

“Hvala vam na vožnji gospodine”, rekao je. “Ako stanete, mi ćemo sada izaći!”

Ovo je baš čudno! — pomislio je pastor Halliwell. Nema ni traga od sela u blizini. Ipak, zaustavio je brod i dvojica ljudi su se vratila u svoj kanu i odveslala niz rijeku.

“Gledaj kamo idu”, pozvao je Leo Jacka.

“Tata, oni su nestali!” odgovorio je Jack.

Leo se odmaknuo od upravljača i pogledao.

Rijeka je bila prazna. Nije postojao nikakav riječni zavoj i nije bilo valova na vodi. Trojica ljudi i njihov brod su nestali.

Vjerojatno su to bili anđeli — razmišljao je pastor Halliwell dok je upravljao Luzeirom. “Hvala Ti, Gospodine, što si poslao svoje anđele da nas danas zaštite! Kakav si Ti predivan Bog!”

Halliwelli su služili mnogo godina uz rijeku Amazonu, brinući se o zdravlju ljudi i šireći Radosnu vijest o Isusu. Naša misijska darivanja podržavala su njihov rad, a nastavljaju i danas podržavati rad među ljudima koji žive u izdvojenim selima i velikim gradovima uz rijeku Amazonu.

Naš dar trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će u izgradnji dva nova broda, “plutajuće crkve”, koji će slijediti Luzeira u mnoga teško dostupna sela uz Amazonu. Plutajuće crkve i brodovi odlazit će u sela i ostajati tamo neko vrijeme, održavajući evandeoske sastanke. Nakon toga će u selu biti izgrađena nova crkva, a plutajuća crkva će krenuti dalje u sljedeće selo. Hvala vam što planirate velikodušno priložiti svoja darivanja!

*****

Misijski izazovi

- ◆ Leo B. Halliwell je osmislio zdravstveno-misionarsku službu ručno izgrađenim brodom Luzeiro (Svjetlonoša) i otpočeo službu među Indijancima Amazone 1931. godine; od tada je sagrađeno 25 brodova imenom Luzeiro koji su nosili prijeko potrebnu medicinsku pomoć po području rijeke Amazone.
- ◆ Misionari koji su služili na brodovima Luzeiro putovali su rijekom Amazonom i ostavljali trajan utjecaj na ljude koji tamo žive. Oni su pomogli da se osnuju mnoge crkve, klinike i škole.
- ◆ Prije nekoliko godina dio vaših darivanja trinaeste subote pomogao je da se izgrade domovi i učionice za novo Adven-

tističko sveučilište u sjevernom dijelu Brazila. Sada mnogi studenti mogu tamo studirati, umjesto da danima putuju od svojih domova do drugih mjesta u različitim dijelovima zemlje.

*****

9. siječnja 2016. **Ostvarenje sna** **Brazil**

Još od svoje mladosti Samantha je voljela slušati uzbudljive izvještaje o misionarskom brodu Luzeiro. Očarana, zamisljala je kako bi izgledalo da radi kao misionarka na rijeci Amazoni, baš kao misionarski par Leo i Jessie Halliwell. Nije niti slutila da će se jednoga dana njezin san ostvariti.

Nakon završetka srednje škole, Samantha je vrijedno učila pripremajući se za studij medicine na državnom Sveučilištu Zapadne Parane u južnom Brazilu. Kad je završila studij, Samantha su se pružale mnoge mogućnosti zaposlenja, ali njezino srce je težilo za misijom, pa je bila silno oduševljena kad je dobila poziv da bude misionarka volonterka u području Amazonije. Molila se: “Isuse ako želiš da idem, molim Te, otvori sva vrata.”

Vrata su se ubrzo otvorila. “Dobila sam novac za put, a vjernici su me opremili svime što mi je bilo potrebno. Znala sam da Isus ima plan za mene”, kaže Samantha.

U Amazoniji

Ubrzo je Samantha bila u srcu Amazonije, obučavajući se u adventističkoj misionarskoj organizaciji Salva Vidas, koja pruža podršku i poučava volontere da rade u džungli. Tri mjeseca kasnije koordinator projekta rekao je Samantha: “Imam posao za tebe u malom selu; tamo ćeš raditi posao medicinske sestre na brodu Luzeiro.”

Samantha je jedva povjerovala novostima. “Bila sam pre-sretna”, prisjeća se. “Moći ću obilno primjenjivati svoje medicinsko znanje. Ljudi su vrlo jednostavni i s uobičajenim problemima, a ja ću im moći pomoći. To je ono što sam oduvijek

hjala raditi — poučavati ljude koji nemaju znanja o zdravlju.”

Medicinska sestra s Luzeira

Kao medicinska sestra na brodu Luzeiro, Samantha radi pod pokroviteljstvom ADRA-e i smještena je u selu u kojem vodi malu kliniku. Svake nedjelje ona ide na Luzeiro 26, pružajući tako jedinu zdravstvenu pomoć dostupnu tisućama ljudi uz rijeku Amazonu.

Bilo da je na Luzeiru, ili u seoskoj klinici, Samantha se često susreće s hitnim slučajevima, znajući da samo Bog može pomoći.

Jedne predvečeri u kliniku je došao čovjek s rukom u krvavim zavojima.

“Što se dogodilo?” pitala je Samantha.

“Koristio sam drobilicu i ruku su mi uhvatile lopatice”, odgovorio je on.

Samantha i njezina pomoćnica Gloria pažljivo su očistile ruku, nanijele antibiotsku mast i ponovno je dobro zamotala u čiste zavoje. Dok su se s tim čovjekom molile, znale su da će mu biti potrebna viša razina njege od one koju su one mogle pružiti. Tražile su pomoć od Boga.

Ugriz zmije otrovnice

Nekoliko minuta kasnije pred klinikom su se pojavili majka, otac i desetogodišnji sin. Dječaka je za nogu ugrizla otrovna zmija *surukuku*, jedna od najotrovnijih u području Amazone.

“Koliko je vremena prošlo od ugriza?” pitala je Samantha.

“Otprilike pet sati”, dobila je odgovor.

Samanta je bila iznenađena. Prema svim medicinskim udžbenicima, dječak je već odavno trebalo biti mrtav. Brzo je pružila hitnu pomoć, čineći sve što može da zaustavi širenje otrova.

Znala je da je pravo čudo što je dječak još živ, i da bi preživio i dalje će mu biti potrebna Božja pomoć. Također, znala je da obojica, i dječak i čovjek, moraju biti odvedeni u najbližu bolnicu, što je značilo osmosatno putovanje redovnom brodskom linijom, ili dva sata ADRA-inim brzim gliserom “Jessie Halliwell”.

Brzi gliser je očito bio najbolje rješenje, ali on troši mnogo goriva i potrošit će mjesečnu pričuvu klinike. Gorivo su čuvali za hitne slučajeve i za skupinu koja im je trebala doći u goste i koja im pomaže u napretku klinike i sela.

Znajući da su dva života u opasnosti, direktor ADRA-e Brazil za područje Amazone razgovarao je s odgovornima i objasnio nevolju. Odmah su mu rekli da iskoristi gorivo i da vjeruju u Božju zaštitu i vodstvo.

Dragocjeni tovar

Bilo je mračno i kišovito kad su se Samantha, njezina dva pacijenta i dječakova majka ukrkali u gliser “Jessie Halliwell” zbog brze dvosatne vožnje do najbliže bolnice. Kiša se miješala s vodom iz rijeke koju je parao mali gliser dok je jurio noseći svoj dragocjeni teret.

Na kraju je mala skupina stigla u najbliži grad Manacapuru. Dječak je bio primljen u mjesnu bolnicu, dok je čovjek otpremljen u veliku bolnicu u gradu Manausu.

Samanta se više nije susrela s čovjekom, ali je nakon tjeđan dana mogla posjetiti dječaka u bolnici. “Kad sada vidim dječaka, pomislim kako je Isus predivan! Svojom rukom vodio nas je kroz tu veliku nevolju i spasio dva života.”

Život u selu

Život u amazonskom selu nije lak — s ograničenom količinom vode za piće i strujom samo tri sata dnevno, bez telefona i interneta i s vrlo malo veze s vanjskim svijetom. Ali Samantha to ne smeta. “Otkako sam ovdje, osjećam da mi se

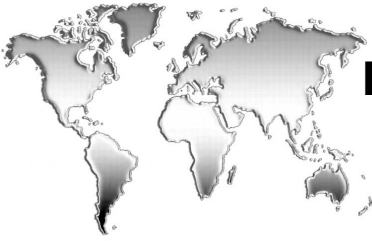
život promijenio. Sad shvaćam što je doista važno u životu. Mnogo više razumijem Isusa i vjerujem da me je On ovamo doveo.”

*****

Činjenice

- ◆ Brazil je najveća država u Južnoj Americi i jedina u kojoj ljudi govore portugalski.
- ◆ Kroz Brazil teče rijeka Amazona; druga rijeka po dužini na svijetu (poslije Nila).
- ◆ Oko 60% kišnih šuma nalazi se u Brazilu.

*****

16. siječnja 2016. **Brodarov preobražaj**

Brazil

Eraldo je dobro poznao gornji tok Amazone, jer je proveo nekoliko godina kao povjerljivi kapetan riječnog broda Rimokatoličke crkve. Spokojno je plovio poznatom rijekom, ponekad vozeći svećenika u obilazak župljana, ali često je idući sâm obavljao raznovrsne vjerske zadatke.

Iako nije bio svećenik, mjesno stanovništvo ga je smatralo "svetim čovjekom", i zato je imao ugled svećenika.

Jednog dana su neki mještani rekli Eraldu o nekom drugom brodu koji plovi Amazonom, pozivajući ljude da se priključe nekoj neobičnoj vjeri. Ime broda je bilo Luzeiro. Ljudi s tog broda išli su od sela do sela, pružajući zdravstvenu pomoć seljanima, a onda ih pozivali da prisustvuju vjerskim sastancima.

"Budite mudri", rekao je Eraldo svojim sugovornicima, "prihvatite njihove lijekove, ali ih ne slušajte i ne idite na njihova bogoslužja. I ako vas pitaju da se nastane u vašem selu, možete ih kamenovati ili im čak zapaliti kuću; neka vam to ne predstavlja teškoću."

Nedugo nakon ovog razgovora, Eraldo je primijetio Luzeiro na Amazoni. Razmišljao je kako da uplaši posadu da shvate kako ovdje nisu dobrodošli. Okrenuvši se i pogledavši natrag, Eraldo je bio iznenađen kad je vidio kapetana Luzeira kako mu se smiješi i maše rukom.

Sve je to pogrešno

Nakon nekog vremena Eraldo je dobio poruku da je njegova majka postala adventistica sedmog dana! Mjesecima je odbijao razgovor s njom. Konačno je odlučio da se suoče.

“Nisi smjela prihvatiti te ljude”, rugao se Eraldo. “Oni ne jedu svinjetinu i svetkuju subotu — a sve je to pogrešno! Oni su kao farizeji!”

Jednom drugom prigodom Eraldo je posjetio obitelj koja je prihvatila adventizam, nadajući se da će ih obmanuti, jer im je rekao da im je donio malo govedine (iako je to zapravo bila svinjetina). Želeći da budu pristojni, oni su je pojeli. Kasnije su shvatili da je to bila svinjetina.

Eraldo je rekao obitelji: “Sada ću reći vašem pastoru da ste jeli svinjetinu. Onda će vas ostali adventisti kamenovati, baš kao što su farizeji kamenovali ljude!”

Eraldo je htio ustrajati u prijetnji i reći pastoru, ali je bio vrlo razočaran kad se onima koji su pogreškom pojeli svinjetinu nije ništa dogodilo.

Znam da ste u pravu

Nadajući se da će nekako pridobiti majku i vratiti je, Eraldo je uvjerio svećenika da je posjeti. Eraldo je otišao u kuhinju odakle je mogao slušati razgovor koji se vodi u drugoj sobi. Čuo je svećenika kako postavlja pitanja i svoju majku kako odgovara iz Biblije i potvrđuje svoja vjerovanja. Tada je začuo svećenika kako je rekao majci: “Znam da ste u pravu.”

Zgranut i zgrožen, Eraldo se pitao: Ako su vjerovanja moje majke istinita, zašto sam ja onda u ovoj crkvi?

Sljedećeg dana je adventistički pastor posjetio Eralda, i mjesec dana kasnije Eraldo je prihvatio poruku Kršćanske adventističke crkve.

Na dan krštenja ispred adventističke crkve čekao ga je i svećenik za kojega je nekad radio. “Ovo je sada tvoje mjesto.” rekao je svećenik Eraldu. “Ovo nije samo moje mjesto, već i tvoje također”, odgovorio je Eraldo.

Opet na Amazoni

Neko vrijeme Eraldo je radio čisteći adventističku crkvu, ali ubrzo se vratio na rijeku Amazonu; ovoga puta kao kapetan Luzeira!

“Nisam mogao vjerovati”, prisjeća se Eraldo. “Evo me opet na istom mjestu, radim isti posao, vozim brod u ista sela, ali ovoga puta propovijedam vijest o Kristovoj ljubavi.”

Kad su seljani vidjeli Eralda kako stiže na Luzeiru, bili su vrlo iznenađeni. Što se dogodilo?” pitali su. “Isus je u mojem životu”, odgovorio je. U jednom selu Eraldo je ostao dva mjeseca. Na kraju su svi seoski uglednici prihvatili adventističku poruku.

“Drago mi je da su mogli uvidjeti da sam nova osoba. Mogli su uočiti promjenu u mojem životu, baš kao i kod apostola Pavla, koji do svojeg obraćenja nije bio dobra osoba”, rekao je Eraldo. “Kad sam počeo čitati Bibliju, shvatio sam da ga je Bog mogao promijeniti, i nadao sam se da će i mene također moći promijeniti.”

Eraldo nastavlja upravljati Luzeirom, kao i drugim brodovima koje je poseduje ADRA iz Brazila.

“Vrlo sam sretan, jer mogu raditi s ljubavlju”, kaže on. “Volim ono što radim i znam da je Bog bio milostiv prema meni. Danas sam kapetan u ADRA-inoj floti, i dobro je što radimo zajednički i pomažemo svakoj obitelji koju upoznamo. Sada imam priliku otkriti Isusa ljudima”, kaže Eraldo. “Ovo je posao koji volim; ovo je Isusov posao.”

Jedan od projekata za darove trinaeste subote jest da izgradimo “plutajuću crkvu”, koja će koristiti ljudima što žive u amazonskim selima.

*****

Činjenice

- ◆ Brazil je dom velikom broju životinjskih vrsta uključujući i armadilje, tapire, jaguare i pume.
- ◆ Ljudske aktivnosti, kao što su šumarstvo, rudarstvo, ribolov i poljoprivreda važne su za brazilsko gospodarstvo, ali su također i ozbiljna prijetnja za raznolikost brazilске prirode.
- ◆ Nogomet je najpopularniji sport u Brazilu, s reprezentacijom koja je stalno među najboljima na svijetu. Osvojila je Svjetski kup rekordnih pet puta.

*****

23. siječnja 2016.

Misionarski gramofon

Brazil

Vakiri je odrastao slušajući od svoje bake iskustva misionarskog para Lea i Jessie Halliwell, misionara s broda Luzeiro, koji su donosili zdravlje i nadu ljudima iz amazonske džungle.

Njegova baka mu je pričala kako je njezin otac, plemenski poglavica, uspostavio prvi kontakt s Leom Halliwellom. U to vrijeme mogli su komunicirati samo znakovima, jer ljudi iz plemena nisu govorili portugalski. Međutim, razumio je da su Halliwellovi došli pomoći njegovom narodu, i iskazali su im dobrodošlicu u pleme.

Posebno prijateljstvo i povjerenje razvilo se između poglavice i Halliwellovih, i malo-pomalo poglavica ih je upoznao sa susjednim plemenima. Rekao je ostalim plemenima: "Ovi ljudi su došli pomoći našoj zajednici; nisu došli da bilo koga ubiju. Oni žele ljudima dati život."

Gramofon

Nešto što je pokrenulo posebno zanimanje seljana bio je gramofon na ručni pogon. Kad su Halliwellovi prvi puta ušli u selo, namjestili su svoj gramofon i pustili ploče s kršćanskim himnama. Ljudima se svidjela glazba, i vijest o ovoj posebnoj napravi brzo se raširila po selima uz rijeku.

Ponekad su Halliwellovi putovali u nepristupačna sela bez svojeg prijatelja, plemenskog poglavice. Jednom takvom prigodom Luzeiro se uputio u vrlo opasnu zajednicu, poznatu kao "glavosjeci", pleme poznato po svojoj okrutnosti.

Kako se Luzeiro približavao selu, mladić koji je pomagao Halliwellovima na brodu ugledao je na obali neke pripadnike tog plemena. Ljudi su pokazivali na Luzeiro, a onda na svoje

glave. Ponavljali su ovaj pokret, i mladić je bio siguran da se oni pripremaju da im odrube glave.

Došavši brzo Halliwellovima, rekao im je: “Nemojmo ovdje pristati! Oni će nam odrubiti glave! Hajdemo natrag!”

“Ne brini se”, odgovorio je Leo Halliwell, znajući da moraju ući i u to selo. “Budi smiren”, rekao je mladiću, dok se Luzeiro približavao obali.

Iskočivši s broda, Leo Halliwell je pozdravio ljude iz plemena, koji su nastavili pokazivati na svoje glave. Iznenada je shvatio da oni pokazuju na svoje uši — htjeli su slušati glazbu s gramofona!

Brzo je namjestio gramofon. Kad su začuli himne, ljudi iz plemena su se počeli okupljati. Široki osmijesi krasili su im lica. Tako je pronađen način da adventistička poruka nade i iscjeljenja dopre i do ovako udaljenog plemena.

Poučavanje poglavice

Leo Halliwell je pažljivo održavao kontak sa svojim prijateljem, plemenskim poglavicom. Malo-pomalo poučavao ga je važnim biblijskim učenjima, među kojima je svetkovanje subote te čisto i nečisto meso.

“Moj šukundjed je jeo mnoge životinje”, kaže današnji seoski poglavica Vakiri. “Ali Halliwellovi su ga učili o čistim i nečistim životinjama. Prvo o divljim svinjama, onda o majmunima, zatim o kornjačama. Na kraju je prestao jesti i nečiste ribe. Preostalo mu je samo jedno meso iz džungle — srnetina.”

Budući da je Vakirin šukundjed bio plemenski poglavica, u zajednicu je uveden pojam čistog i nečistog mesa. To je izazvalo veliku podjelu i neki ljudi su otišli. Pleme se smanjilo, ali preostala skupina je nastavila primjenjivati ovo pravilo u prehrani i prenosila ga na drugi i treći naraštaj.

Prije nekoliko godina pleme je moralo napustiti selo u džungli i premjestiti se u poseban rezervat u predgrađu grada Manausa. U plemenu nisu svi vjerovali u Boga, i mnogi

su pili alkohol. To je u zajednici uzrokovalo mnoge svade i rasprave.

Kad je Vakiri postao poglavica, zabranio je uporabu alkoholnih pića u plemenu. Također je pozvao ljude iz svojega plemena da svetkuju subotu. Tako danas pola njegovog plemena svetkuje subotu. Vakiri je sve to vrijeme čeznuo da njegov narod ima odgovarajuće mjesto za obožavanje Boga.

San o crkvi

Jedne noći je Vakiri usnuo san. U svojem snu je vidio prelijepu kuću s krovom, podom i zidovima. Kad se probudio, Vakiri je odmah nacrtao ono što je vidio u svojem snu. Ali morao je čekati dugih dvanaest godina da bi njegov san postao stvarnost.

“U početku nismo imali nijedan novčić s kojim bismo počeli gradnju”, prisjeća se Vakiri. “Međutim, vjerovao sam da će Bog poslati novac, jer mi je poslao i san.”

A onda, jednoga dana, san se počeo ostvarivati. Gomila drvene građe poslana je našem plemenu kao poklon. To je bilo dovoljno da se izgradi krov. Potom nam je poklonjeno još građevnog materijala — cigle, stolci, propovjedaonica. Odjednom je bilo svega na jednom mjestu, i crkva se mogla sagraditi.

Ljudi su u svojoj novoj crkvi održavali bogoslužje svake subote, i mir je došao u njihovu zajednicu. “U početku smo imali mnogo svađa”, rekao je Vakiri, “ali Bog je poslao mir u našu zajednicu. Gnjevni ljudi postali su smireni, i većina između njih su sada prijateljski raspoloženi. Sada moje pleme živi u miru.”

30. siječnja 2016.

Pronalaženje mira (1)

Brazil

Michael je živio u podrumu u kući svoje bake i djeda. To nije stvarno bio podrum, ali njegova soba je izgledala kao podrum, sa stalno ugašenim svjetlom i spuštenim zavjesama. Tama je bila posvuda, čak i u Michaelovom umu. Pateći od duboke depresije, rijetko je izlazio iz svoje mračne sobe, osim kad je morao ići u školu.

Život nije bio lak za Michaela. Majka mu je imala sedamnaest godina kad ga je rodila, i odgajali su ga baka i djed. Njegovi baka i djed činili su sve što su mogli za Michaela i vodili ga svake nedjelje u svoju crkvu. Ali Michael se nije zanimao za ono što je doživio u crkvi.

“Bilo je previše buke”, sjeća se on. “Stalno je bilo propovijedanja, vikanja i traženja novca.”

Spiralno nadalje

Kad je imao jedanaest godina, Michael je odlučio više ne ići u crkvu. “To me je odvojilo od moje obitelji i osjećao sam se usamljeno”, kaže on. Tada je počeo tonuti sve dublje u depresiju.

“Ako ima Boga, zašto je moja obitelj ovakva?” pitao se. “Zašto imam ovoliko poteškoća? Zašto nemam uobičajeni život?”

Za razliku od drugih dječaka njegovog uzrasta, Michael nije imao prijatelje i nikamo nije išao, osim u školu.

Kad je imao oko dvanaest godina, Michael je otkrio internet i postao potpuno obuzet njime, stvarajući svoj “savršeni” virtualni svijet oko sebe. Svaki mogući slobodan trenutak provodio je živeći u svojem virtualnom svijetu.

“Zastani na ovom kanalu!”

Ali jednog dana se sve promijenilo: udario je grom i prekinuo internet. Kad je oluja prošla, struja je stigla, ali internet i dalje nije radio.

Uključio je televizor i počeo mijenjati programe. Iznenada je začuo glas kako govori: “Zastani na ovom kanalu!”

Pjevala je vokalna skupina zvana *The King’s Heralds*: “Sreća je bila blizu... ali ja nisam primijetio... Bog me je probudio i pokazao mi ljubav... dar od Boga...”

Pažljivo slušajući, Michael je pomislio: *Ovo želim u svojem životu.* Nakon glazbe u programu je slijedilo proučavanje Biblije. Michael je isključio televizor. *Ne želim ovo gledati! Ne želim religiju — želim mir!* Međutim, pjesma “Dar od Boga” ostala je u njegovim mislima.

Nadajući se da će je ponovno čuti, Michael se svakog dana vraćao na televizijski kanal na kojem je prvi put čuo pjesmu. Iako nije čuo baš tu posebnu pjesmu, uživao je slušajući drugu kršćansku glazbu na programu pod nazivom “Music Box”. Uključujući se svakog dana, Michael je otkrio da gleda Novo Tempo, televizijski kanal nade Kršćanske adventističke crkve u Brazilu.

Tko su ti ljudi?

Tijekom nacionalnog praznika Michael je uključio televiziju i gledao Novo Tempo neprestano šesnaest sati, nadajući se da bi opet mogao čuti pjesmu “Dar od Boga”. Iako toga dana nije čuo svoju omiljenu pjesmu, Michael je slušao mnoge emisije koje su govorile o proučavanju Biblije, propovijedanju Radosne vijesti, zdravlju i glazbi.

Čuvši prvi put o suboti kao o sedmom danu i nebeskom Svetištu, pomislio je u sebi: *Ovo se sigurno ne nalazi u Bibliji. Moj pastor nikada nije govorio o tome. I osim toga, kad će početi tražiti novac...* Međutim, nisu ga zatražili, i to je privuklo Michaelovu pozornost. *Tko su ti ljudi?* pitao se on.

Sada je Michael imao novu ovisnost — Adventistički televizijski kanal Novo Tempo! Umjesto da sve svoje vrijeme provodi na internetu, on je stalno gledao Novo Tempo. U razdoblju od godinu dana Michael je vidio sve programe Novo Tempo, i postao adventist sedmog dana unutar svoje sobe!

Njegovi baka i djed bili su zabrinuti za njega, misleći kako je postao još depresivniji jer je prestao jesti svinjetinu. Ali čekalo ih je još veće iznenađenje.

Razgovaranje s televizorom

Jednog dana dok je gledao Novo Tempo, evanđelist na ekranu je rekao: “Želim vas pozvati, vas koji ste adventisti unutar svojeg doma. Vaša obitelj zna da ste vi adventisti, jer ste živjeli lošim životom, a sada živite za Boga... Zašto se ne biste krstili? Zašto čekate? Zašto se ne krstite sada?”

Michael je počeo razgovarati s televizorom, ali tada je evanđelist rekao: “Ustani i priđi bliže televizoru. Zašto još nisi kršten?”

“Zato što ne želim biti vjernik Crkve”, odgovorio je Michael.

Ali evanđelist je nastavio: “Ti si postao dio ove Crkve. Samo trebaš to potvrditi krštenjem. Predaj krštenjem svoj život Isusu.”

Michaelovo srce je bilo dirnuto. Bio je siguran da se evanđelist obraća neposredno njemu.

(Nastavlja se)

6. veljače 2015.

Pronalaženje mira (2)

Brazil

(Nastavak od prethodnog tjedna)

Dosadašnja zbivanja: Michael je bio vrlo depresivan, i sve vrijeme ostajao je u svojoj mračnoj sobi, osim kad je morao ići u školu. Bio je stalno na internetu, sve do jednog dana kad je grom prekinuo vezu. Uključivši televizor, Michael je našao adventistički program Novo Tempo i počeo ga pratiti. Nakon godinu dana gledanja programa, Michael se poželio krstiti.

U središtu grada Michael je pronašao Kršćansku adventističku crkvu i odlučio otići na bogoslužje sljedeće subote. Stigavši u crkvu, potražio je starješinu.

“Želim se krstiti”, rekao je Michael.

Starješina je bio sretan što to čuje, ali je rekao Michaelu da mu je prvo potrebno proučavanje Biblije. “Ali ja već godinu dana proučavam Bibliju”, rekao je čovjeku.

Tog tjedna, nekoliko dana kasnije, starješina je posjetio Michaela u njegovom domu i sa sobom donio dvadeset i sedam lekcija biblijskih proučavanja. Plan je bio da svakog tjedna proučavaju te teme iz Biblije. Ali tijekom prvog posjeta Michael je pitao može li dobiti cijeli komplet lekcija. Sljedećeg tjedna, kad je starješina opet došao, Michael mu je predao popunjena sva proučavanja i želio se krstiti!

“Nećeš se pridružiti sekti!”

Kad su njegovi baka i djed saznali novosti, bili su vrlo uznemireni i rekli su Michaelu: “Nećeš otići u tu sektu!”

Ali Michael je bio odlučan da slijedi ono što je pronašao u Bibliji i rekao je baki i djedu da će radije poslušati Boga

nego čovjeka, te da se nada kako će oni doći na njegovo krštenje.

Pošto je tri dana postio i molio se, Michael je ponovno pozvao baku i djeda da prisustvuju njegovom krštenju. Ovog puta su pristali, a nakon njegovog krštenja priredili su i svečani ručak u Michaelovu čast.

Nevjerojatne promjene

Svi u školi su bili iznenađeni nevjerojatnim promjenama koje su se dogodile u Michaelovom životu. Nije više bio depresivan, niti je živio usamljeničkim životom. Osnovao je skupinu za proučavanje Biblije, i mnogo njegovih kolega učenika je došlo, pitajući se što je izazvalo tako veliku promjenu u njihovom drugu iz razreda. Redovito je pohađao subotnju školu i odlazio u crkvu, stekao više prijatelja i postao aktivan u crkvi. Priključio se “Misiji Halev”, jedinstvenom projektu za mlade Južnoameričke divizije koji ističe biblijski nauk, hrabreći mlade da dio svojih ljetnih praznika posvete širenju Radosne vijesti u mjestima u kojima nema adventista.

Bog će pronaći način

Za vrijeme sudjelovanja u “Misiji Halev”, Michael je upoznao dekana Adventističke akademije.

Škola imenom Adventistička poljoprivredno-idustrijska ustanova smještena je u području Amazone u sjeverozapadnom Brazilu.

U posljednjih nekoliko godina ta je ustanova prošla kroz transformaciju i u zajednici postala dobro poznata po svojim dobrim kršćanskim studentima, academicima i odličnim profesorima. U školu se primaju samo oni studenti koji su se voljni pridržavati čvrstih školskih adventističkih vrijednosti, uključujući duhovne vrijednosti, kršćanski način života i visoka društvena i akademska mjerila. Kao rezultat takvog dje-

lovanja upis na akademiju se povećao, rastući od početnih stotinu do četiri stotine studenata za samo tri godine.

Kad je čuo za akademiju, Michael je poželio tamo studirati. "Ne mogu ti obećati da ćeš uspjeti", rekao je dekan, "i ne mogu platiti za tebe. Ali Bog te voli i On će naći način."

Michael je saznao za literarni evangelizam i otišao je u Manaus, najveći grad u području Amazonije, da prodaje knjige i zaradi novac. Naporno je radio i štedio novac koliko god je mogao. Ali jednog dana, kad je popio onečišćenu vodu, Michael se jako razbolio i našao se u bolnici. Kad je platio sve bolničke troškove, ostalo mu je samo 1.000 reala. A svaki mjesec studiranja na akademiji stoji 1.500 reala.

Michael je bio obeshrabren, ali se nije prestao nadati. Molio se: "Ne znam što se događa, ali Ti me, Bože, nisi uzalud doveo ovamo."

Sada imam mir

Michael je odlučio razgovarati s ravnateljem škole, Saulom Albinom, koji mu je rekao da postoji nekoliko ljudi koji su mu voljni novčano pomoći kako bi mogao pohađati akademiju. Pored svojih predavanja, Michael je svakoga dana radio po dva sata kako bi pomogao oko plaćanja svoje školarine, a za vrijeme cijelog ljeta radio je kao literarni evanđelist.

"Sada sam ostvario svoje snove u potpunosti, i studiram u adventističkoj školi," kaže on. "Danas mogu reći da sam pronašao mir."

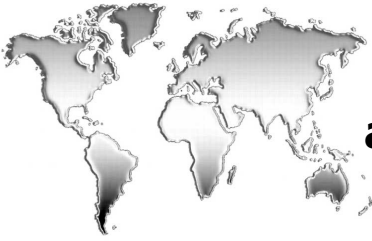
*****

Misijski izazovi

- ◆ Adventistički poljoprivredno-idustrijski institut (Instituto Adventista Agro-Industrial) osnovan je 1968. godine.
- ◆ Škola pripada Amazonskoj konferenciji Roraima, koja je dio Sjevernobrazilske unije misija.

- ◆ Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja ići će za izgradnju više nego nužne crkve na kampu škole.

*****

13. veljače 2016.

Pedrito se moli, a Pablo propovijeda

Paragvaj

Država Paragvaj ima 6,8 milijuna stanovnika, od kojih su približno 113.000 domoroci. Ovi starosjedioci predstavljaju devetnaest različitih naroda, iz pet različitih jezičnih skupina.

Domoroci u Paragvaju žive u svojim zajednicama, uglavnom smještenima u sjevernom dijelu zemlje. Nažalost, mnogi od njih nemaju pristup čistoj vodi za piće, struji i osnovnom obrazovanju.

Dio velike obitelji

Voda jedne od ovih zajednica je čuo pozitivne stvari o internatskoj osnovnoj školi Kršćanske adventističke crkve (Escuela Adventista de Coaguazu), smještenoj na jugu središnjeg dijela zemlje.

Želio je da njegov unuk, Pedrito, dobije dobro obrazovanje, i tako ga je upisao u tu školu. Iako je imao samo sedam godina, Pedrito je volio svoju školu, u kojoj se osjećao kao da je dio velike obitelji.

Naučio je čitati i pisati, aritmetiku, i što je najvažnije — u školi je naučio o Bogu koji ga voli. Također je učio o kršćanskom načinu življenja i dobrim navikama, kao što je molitva zahvalnosti prije objedovanja.

Jesti izvan kuće

Kad je Pedrito došao kući za vrijeme školskih praznika, bio je uzbuđen što svoje novo iskustvo može podijeliti sa svojom obitelji. Dok su sjedili za stolom prigodom zajedničkog objeda, Pedrito je primijetio kako svatko odmah počinje jesti.

Osjećajući se pomalo nelagodno, sedmogodišnji dječak je sa-gno glavu i tiho izgovorio molitvu zahvalnosti.

“Zašto to radiš?”, zagrmio je Pedritov otac. “Mi to ne radi-mo! Ako se želiš moliti, onda uzmi svoju hranu, idi van, i jedi sam!”

Mali Pedrito je poslušno uzeo svoju hranu, izašao iz nji-hovog skromnog doma, sjeo pred kuću i počeo jesti.

Ubrzo je došao djed i pitao Pedrita zašto jede vani. “Moj tata ne želi da se pomolim za hranu, pa sam izašao van”, odgovorio je dječak.

Biti zahvalan

Djedovo srce je ispunio bijes, a to se vidjelo na njegovom licu. Ušao je u kuću da se suoči sa svojim sinom. “Zašto radiš ovo svojem sinu?” upitao je ljutito. “Trebao bi biti sretan što se dječak želi moliti! On se promijenio, i ti bi trebao biti zahvalan zbog toga! Posjetit ću tu školu i zamoliti ih da do-đu u našu zajednicu da nas nauče onome što je Pedrito naučio.”

Djed je otišao u adventističku školu i opisao svoju sreću zbog promjena koje je zapazio kod unuka. “Biste li bili volj-ni”, pitao je, “poslati nekoga u našu zajednicu da nas uči o Bogu?”

Svjedočenje zajednici

Škola je radosno poslala pastora u tu zajednicu, u kojoj je među ljudima boravio tri mjeseca učeći ih iz Biblije. Djed, Pedritova majka i još sedamnaestero ljudi iz njihove zajedni-ce je bilo kršteno.

Kako je vrijeme prolazilo, bilo je sve više krštenika. Sada u ovoj zajednici ima više od četrdeset krštenih vjernika Kršćanske adventističke crkve — a ta je crkva nastala zbog dje-čaka koji se želio zahvaliti Bogu za obrok.

Iako još nije kršten, Pedritov otac često posjećuje crkvu

sa svojom obitelji. Zbog Pedritovog svjedočenja još sedmero djece, uključujući i njegovog mlađeg brata, sada pohađa adventističku školu.

Pablo propovijeda

Pablo živi u glavnom gradu Asuncionu, u kojem svake subote odlazi u crkvu. Kad je bio mali, Pablo je uživao sjediti u prvom redu i crtati propovjednika. Kako je bio odličan crtač, Pablovi crteži su pokazivali izraze na pastorovom licu dok je propovijedao. Dok je crtao, Pablo je pažljivo slušao propovjedi, i kad je napunio šest godina, već je sam držao svoje vlastite propovijedi.

“Volim propovijedati o Josipu ili Danielu, ili nešto o djeci koja ne žele slušati svoje roditelje. Tada uspoređujem ono što ona rade s onim što kaže Biblija”, objašnjava Pablo.

Pablovo propovijedanje je počelo kad ga je učiteljica subotnje škole pozvala da održi mali dio propovijedi u crkvi. Bio je toliko uzbuđen da je brzo upamtio sve što treba ispričati.

Mnoštvo poziva

Nakon njegovog propovijedanja učiteljica je rekla Pablu da je vrlo darovit i da ona vjeruje kako ga Bog poziva da propovijeda. Iznenaden i sretan, Pablo je počeo prihvaćati pozive za propovijedanje iz mnogih drugih mjesnih crkava u Paragvaju.

Tijekom proteklih šest godina njegova propovjednička služba se razvijala, i on je nastavio propovijedati u malim i u velikim crkvama. Često propovijeda na nizovima evanđeoskih predavanja koja upriličuje Paragvajska unija.

Pablo voli drugima govoriti navode iz Biblije. Njegov omiljeni tekst je Psalam 91,15.16: “Zazvat će me, a ja ću ga uslišiti, s njim ću biti u nevolji, spasit ću ga i proslaviti. Nasitit ću ga danima mnogim, pokazat mu spasenje svoje.”

To nam govori da ako se budemo pozivali na Boga, On će biti uz nas, i mi možemo biti sigurni u to!

*****

Misijski izazovi

- ◆ Paragvaj ima 62 crkve i 10.804 vjernika.
- ◆ U Paragvaju postoje tri adventističke akademije i jedno sveučilište.
- ◆ Paragvaj ima dvije adventističke bolnice, kliniku i centar za zdravstvenu edukaciju i poboljšanje načina življenja.

*****

20. veljače 2016.

Policajac koji se moli

Paragvaj

Isac Diaz je bio policijski časnik vrlo visokog položaja u Paragvaju kad mu je njegov zet počeo govoriti o Bogu. “Imao sam pitanja, ali sam se bojao da ne promašim temu”, prisjeća se Isac.

Isac Ruiz Diaz je rođen u katoličkoj obitelji. Njegova majka je bila blaga žena, a njegov otac je mnogo pio. Isac je odrastao bos, i kad je imao trinaest godina morao je svaki dan pješaćiti sedam kilometara do škole — bez cipela.

Kad je napunio petnaest godina, upisao je policijsku akademiju i završio je za četiri godine. Više od dvadeset godina vjerno je služio u paragvajskoj policiji.

Isac je uživao u razgovorima sa svojim zetom, ali se bojao postati kršćaninom, jer je znao da bi tada morao promijeniti svoj način življenja. Smatrao je kršćanski život tajanstvenim, nepoznatim i čudnim.

Poziv na predavanja

Jednoga dana je Isac dobio poziv da prisustvuje nizu evanđeoskih predavanja. Pozvao je prijatelja, i obojica su prisustvovala. Na kraju se njegov prijatelj krstio, ali Isac nije. “Bio sam vrlo ponosan jer sam imao vrlo visok položaj u policiji. Nisam želio napustiti svoj posao,” objašnjava Isac.

Godinu dana kasnije ponovno su održavani sastanci i prijatelj je pozvao Isaca. Obojica su prisustvovala, ali ovoga puta se Isac krstio. Izlazeći iz vode osjećao se sretnim, ali i zabrinutim. Nije imao nijedno drugo zanimanje; što će raditi ako napusti policiju? Kako će moći opstati a da ne radi subotom?

Subotnji izazov

Sljedećeg tjedna Isac je bio prebačen u novi odjel i rečeno mu je da rad počinje u subotu ujutro. Isac se počeo moliti. U roku od trideset minuta telefon je zazvonio i rečeno mu je da se vrati u prijašnji odjel u kojem je zapovijedao policijskim studentima — i nije trebao raditi subotom!

Oduševljen što je njegov problem riješen, Isac je zadovoljno radio dva mjeseca, dok nije primio obavjest da se njegov zapovjednik želi sastati s njim sljedećeg dana, u subotu.

Zapovjednik je bio poznat kao ljutit čovjek, i Isac je bio vrlo zabrinut. Veći dio noći proveo je u molitvi, vapio je Bogu i Bog je odgovorio. Ujutro je počela padati toliko jaka kiša da je sastanak otkazan. Sljedećeg petka zapovjednik je opet rekao Isacu da dođe sljedećeg jutra. Isac se opet molio. Stigla je još jedna oluja i sastanak je opet otkazan!

Dok je Bog očito djelovao, Isac je znao da nešto mora poduzeti. “Bože,” molio se, “znam da Te ne mogu tražiti kišu svake subote. Ja moram odraditi svoj dio posla.” Onda je Isac objasnio svojem zapovjedniku zašto mu je potrebno da subotom bude oslobođen od posla. Na Isacovo veliko iznenađenje, zapovjednik se složio! “Nema problema”, rekao je. “Možeš imati slobodne subote. Ne želim imati problem s Bogom!”

Novi izazovi

Sve se dobro odvijalo sljedećih nekoliko mjeseci, ali onda su opet nastupile nevolje. Policija Paragvaja je slavila Nacionalni dan policije 30. kolovoza svake godine. To je dan odavanja priznanja i slavlja. Od svih policajaca se očekuje da sudjeluju. Kad je Isac shvatio da 30. kolovoza pada u subotu, odlučio je ne sudjelovati; umjesto toga izabrao je bogoslužje u crkvi.

U ponedjeljak ga je čekao policijski načelnik. “Oduzet ti je čin i provest ćeš tri dana u zatvoru”, rekao je Isacu. “Nakon toga ćeš biti premješten na najgore moguće mjesto!”

Dok je bio u zatvoru, Isac se molio Bogu za pomoć. Kad je pušten, vratio se svojem pretpostavljenom, ali ga je čovjek odbio primiti. Nakon tjedan dana pretpostavljeni ga je pozvao, i Isac se mogao vratiti na prijašnje radno mjesto.

Tri godine kasnije Isac je premješten u središnji policijski ured u Asuncionu. Iako je već bio poznat kao “policajac koji odbija raditi subotom”, cilj novog Isacovog zapovjednika bio je da ga prisili raditi subotom.

Jednoga dana je zapovjednik zahtijevao da se Isac javi na posao u subotu u sedam sati ujutro. Isac je došao, ali samo da mu uruči poruku. “Zahtijevam da budem premješten, ili ću podnijeti ostavku na svoj položaj; ali odbijam raditi subotom”, hrabro je Isac rekao svojem zaprepaštenom zapovjedniku. Zatim se mirno udaljio, zamijenio policijsku odoru odijelom i otišao na bogoslužje.

Novi posao

Došavši u crkvu, Isac je objasnio pastoru što se dogodilo. “Možda je ovo providnost”, rekao je pastor. “Tražio sam suradnika, ali nisam mogao naći nekoga tko mi odgovara. Mislim da si ti onaj pravi!”

Isac je dao otkaz u policiji. Išao je na obuku za pastore koja se održavala u Argentini, a onda se vratio u Paragvaj da služi kao vrlo uspješan osnivač crkava i pastor.

Za one koji se danas suočavaju s izazovom oko subote, Isac ima sljedeći savjet:

“Prvo, morate biti sigurni u *koga* vjerujete. Ako vjerujem u mojeg Boga, ja sam siguran. Drugo, davao nam ne zadaje male probleme — zadaje nam velike. Ali Bog je veći i od najvećih nevolja. Moramo ići naprijed i vjerovati Bogu. On od početka vidi kraj, i s Bogom će sve biti u redu.”

*****

Činjenice

- ◆ Španjolski istraživač Juan de Salazar osnovao je današnji glavni grad Asuncion na dan Velike Gospe, 15. kolovoza 1537. godine.
- ◆ Paragvaj je okružen Brazilom, Bolivijom i Argentinom, i nema izlaz na more.
- ◆ Paragvaj čini 90% rimokatolika, 6% protestanata, 1% ostalih kršćana, a 3% drugih vjera ili vjerski neopredijeljenih.

*****

27. veljače 2016.

Od policajca do pastora

Paragvaj

Kad je Bog pozvao Isaca Ruiza Diaza da radi za Njega u službi Evanđelja, Isac je već imao više od dvadeset godina staža u paragvajskoj policiji. Međutim, Bog je za njega imao veće planove. Tijekom sljedeće dvadeset i četiri godine pastor Diaz je privukao mnoge ljude Kristu i osnovao dvadeset i devet crkava u šest gradova.

Jedna od najučinkovitijih metoda okupljanja duša, koje je pastor Diaz koristio u svojoj propovjedničkoj službi, jest ono što je u kršćanskom svijetu poznato kao “sveti tjedan” — vrijeme između Isusovog ulaska u Jeruzalem i uskrsne nedjelje. U vrijeme ovog široko rasprostranjenog vjerskog blagdanskog raspoloženja, pastor Diaz predstavlja poseban evanđeoski program i kućne skupine za proučavanje Biblije i razmišljanje o Isusovom životu i žrtvi.

Motor se nije htio ugasiti

Jedne večeri, nakon vožnje od dvadeset kilometara po vrlo neravnom i kamenitom putu, pastor Diaz i jedan vjernik iz crkve su stigli u kuću gdje će s okupljenom skupinom održati proučavanje iz Biblije. Međutim, motor na džipu se nije htio ugasiti! Nakon bezbroj pokušaja, pastor ga je ostavio parkiranog s upaljenim motorom, dok su on i njegov suputnik ušli da održe proučavanje iz Biblije. Nakon nekog vremena čuli su kako je motor konačno prestao raditi — džip je ostao bez goriva.

Budući da je već bilo kasno, ova dvojica ljudi su morala provesti noć u ovom skromnom domu, koji nije imao čak niti vrata. Kuća je imala samo jednu malu sobu s dva kreveta.

Roditelji i djeca su spavali u jednom, dok su dvojica adventista spavali u drugom krevetu. Te noći je počela padati kiša, pa su svinje i patke ušle u kuću i ostale ispod kreveta cijele noći.

Kiša nije prestajala

Kiša je nastavila padati četiri dana, pa su pastor Diaz i njegov suputnik ostali s tom obitelji i nastavili propovijedati velikoj skupini prijatelja koja se okupljala da sluša propovijedi stiješnjena u maloj kući.

Kiša je najzad prestala padati, džip je uskoro bio popravljen, i njih dvojica su se vratila svojim kućama. Međutim, pastor Diaz je nastavio održavati proučavanja Biblije sa skupinom, i nakon tri mjeseca osmero ljudi je kršteno u obližnjem jezeru.

Bilo je održano još sastanaka posvećenih Bibliji. Ovog puta prisustvovalo je 150 ljudi. Na kraju je šesnaestero njih kršteno, a još tridesetero je željelo nastaviti proučavanje Biblije.

Promijenjen život

Tijekom jednog poslijepodnevnog subotnjeg programa pastor Diaz je pitao je li netko zapazio promjene u životu ljudi koji su skoro bili kršteni. Jedan čovjek je ustao i pokazujući na ženu koja je imala malu kuću rekao: "Ova žena je nekada bila vrlo nasilna. Tukla je druge žene iz susjedstva, jer su je ogovarale. Ali više nije takva. Sada je smirena. Zbog svjedočanstva ove žene ja vjerujem u Boga, i želim također biti kršten.

Okrećući se ženi, pastor Diaz je upitao: "Je li ovo istina?" "Da", odgovorila je ona. "Bilo je to u vrijeme kad me je muž napustio, otišao drugoj ženi i zamalo se oženio njom. Jednog dana sam uzela oštar nož i pronašla svojega muža s tom ženom. Toliko sam bila uznemirena da sam prevrnula sve stvari u kući! Onda sam pretukla ženu i skoro ubila svo-

jega muža. Bila sam u zatvoru zbog toga. Ali sada sam druga osoba.”

Danas se Kršćanska adventistička crkva nalazi na njihovom imanju, pored njihove male kuće. Žena i njezin suprug su poklonili crkvi dio svoje zemlje. Sad su oni kršteni vjernici, zajedno s mnogo drugih koji su se pridružili pokrenuti njihovim svjedočenjem.

Anđeli voze kamione

Pastor i jedan vjernik su pošli održati evangelizaciju u mjestu Kuruguati, kad je svjetlo na njegovom vozilu potpuno utrnulo. Kako su putovali kroz mračni šumovit predio, pastor je zamolio svojeg saputnika da svjetiljkom osvjetljava put, nadajući se da će dovoljno dobro vidjeti kako bi mogli nastaviti put.

To je djelovalo neko vrijeme, dok svjetiljka nije prestala raditi. Polako su se nastavili kretati po mračnom putu. Kad bi drugi automobil ili kamion naišao, pastor Diaz bi pokušavao voziti koristeći njihova svjetla, dok oni ne bi prošli. Ovom brzinom trebalo bi im mnogo vremena da stignu na odredište.

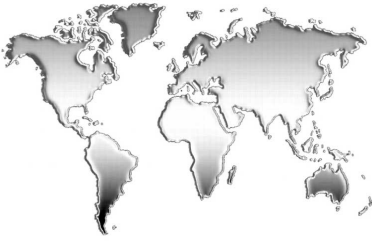
Iznenada se pojavio neki kamion. Vozač se zaustavio pored njihovog vozila i rekao: “Idite ispred mene, a ja ću vam osvjetljavati put.” Kamion je bio otraga, blizu vozila pastora Diaza, i uz pomoć njegovog svjetla mogli su brže prevaliti ostatak puta. Kad su ušli u grad, okrenuli su se da zahvale vozaču kamiona na ljubaznosti, ali kamion i vozač su nestali. Sve što su mogli vidjeti iza sebe bio je mračan, prazan put.

*****

Činjenice

- ◆ Oko 56% Paragvajaca živi u gradskim područjima, što Paragvaj čini najmanje urbaniziranom državom u Južnoj Americi.
- ◆ Najpopularnija hrana u Paragvaju je *chipá*, kruh sa sirom nalik krafni, i predstavlja svečanu hranu na jelovniku na svakoj narodnoj vjerskoj proslavi.
- ◆ Prvi stanovnici Paragvaja, Indijanci, govore jezik *guaraní* i danas predstavljaju najzastupljeniju jezičnu skupinu u Paragvaju, odmah nakon španjolske.

*****

5. ožujka 2016. Slijep čovjek "vidi" Urugvaj

Franciscu patnja nije strana. Nevolja je došla vrlo rano, još kad je kao siročić započinjao život. Kao devetogodišnjak radio je na mjesnom groblju i zarađivao sitan novac čisteći grobove.

Kad je napunio dvanaest godina, počeo je raditi u prodavaonici slatkiša i u drugim malim prodavaonicama. Kako je rastao, Francisco je nastavio raditi razne sitne poslove pokušavajući preživjeti.

A onda je, nakon tri desetljeća preživljavanja, sreća ušla u njegov život. Francisco se oženio divnom kršćankom. Njihova radost je uvećana kad su dobili dijete. Nažalost, dijete je živjelo samo tri mjeseca, i nakon toga više nisu mogli imati djece.

Utjecaj molitve

Nekoliko godina kasnije Franciscu je dijagnosticiran karcinom, i rekli su mu da mu je preostalo jako malo vremena.

Ako liječnici ne mogu ništa učiniti za mene, napustit ću bolnicu i umrijeti u kući, pomislio je Francisco. Ali prije nego što je otišao, bolnički kapelan mu je uputio ohrabrujuće riječi, govoreći Franciscu da je njegov život u Božjim rukama i da će On odrediti što je najbolje. Uz to, Franciscova supruga je bila žena molitve koja se neprestano molila za svojega muža. Kako su dani prolazili, Francisco se počeo osjećati bolje i snažnije. Kad se vratio u bolnicu na pregled, liječnik je bio zadivljen što ga vidi u tako dobrom zdravstvenom stanju. Bilo je jasno da je čudo spasilo Franciscov život. Dvadeset godina kasnije karcinom mu se nije vratio.

Put nizbrdo

Francisco i njegova žena živjeli su zajedno trideset i tri godine, dok se jednog dana nije dogodila tragedija: njegova je žena preminula. Gubitak je bio poražavajući za Francisca i on je počeo tonuti u duboku potištenost.

Zašto je Bog dopustio da se to dogodi? Kako će živjeti bez nje? Ona je bila sve što je imao.

Da sve bude teže, Franciscov vid se počeo naglo pogoršavati, dok nije potpuno oslijepio. Liječnik mu je rekao da nikada više neće vidjeti.

Francisco je živio sam u svojoj tami, potišten i žalostan, sve dok mu jednog dana prijatelj nije rekao za Nuevo Tiempo, urugvajsku radijsku postaju Kršćanske adventističke crkve.

Stalni suputnik

Francisco je počeo slušati tu postaju. Dok je slušao lijepu glazbu, praktična izlaganja, nadahnjujuće propovijedi i snažna bogoslužja, njegove oči su se “otvorile” na sasvim nov način. Više se nije osjećao usamljenim. Nuevo Tiempo je postao njegov stalni suputnik.

“Upoznao sam vijest Evanđelja posredstvom Kršćanske adventističke crkve”, kaže Francisco. “Naučio sam o zdravom načinu života, o suboti, o Deset zapovijedi — sve slušajući Nuevo Tiempo.”

Uviđajući više život

Francisco je stupio u kontakt s radijskom postajom, tražeći biblijska proučavanja. Biblijski radnik je došao u njegovu kuću, i zajedno su prošli cijeli niz lekcija. Ubrzo je Francisco kršten u Kršćanskoj adventističkoj crkvi. On kaže da je, iako tjelesnim očima ne vidi, upoznao život još više, jer je sada Isus u njegovom srcu.

Otkako se krstio prije manje od dvije godine, Francisco svake nedjelje predano odlazi u mjesnu bolnicu da tamo dijeli

istine Biblije i moli se s ljudima. Uz to on održava proučavanja iz Biblije u mjesnoj ustanovi za slijepce. Zbog njegovog utjecaja ljudi sada posjećuju bogoslužja u adventističkoj crkvi.

Iako je sâm, Francisco se više ne osjeća usamljenim. “Crkva je moja obitelj”, kaže on. “U njoj osjećam mir i zajedništvo.”

Snazan utjecaj

Radijska postaja Nuevo Tiempo ima značajnu ulogu u sekularnoj državi Urugvaj. Poznata je i poštovana zbog pružanja vrsnih programa iz područja zdravlja i dobrobiti, bračnih i obiteljskih pitanja, biblijskih proučavanja i praktičnog kršćanstva.

Po cijeloj zemlji je Nuevo Tiempo vidljiv u svakoj kršćanskoj adventističkoj crkvi i središtu utjecaja zbog svojeg velikog znaka koji predstavlja ime radijske postaje i njezin logo. Ova veza između mjesnih adventističkih crkava i radio stanice napravila je vrlo pozitivan utjecaj na posjećenost naših crkava i broj krštenja.

Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći će da se izgradi nova crkva za skupinu vjernika koje je Francisco organizirao, u okrugu Goes u Montevideu, u Urugvaju. Francisco i njegova crkvena obitelj vam zahvaljuju na vašoj nesebičnoj podršci.

*****

Misijski izazovi

- ◆ Urugvaj ima 54 crkve i 8.233 vjernika.
- ◆ Urugvaj ima jednu adventističku akademiju u Progresou, sjeverno od glavnog grada Montevidea.
- ◆ Radio “La Voz de la Esperanza” (“Glas nade”) u Urugvaju je adventistička radijska postaja smještena u Montevideu.

*****

12. ožujka 2016. Pronalaženje Boga Urugvaj

“Uvijek sam vjerovala da Bog postoji, samo Ga nisam uspjevala pronaći”, govori defektologinja Mirna, koja se borila s ozbiljnom depresijom. Kad god je bilo moguće, Mirna je ostajala u kući s navučenim zavjesama. A onda je jednog dana uključila radio i našla adventističku radijsku postaju Nuevo Tiempo u Urugvaju.

“To je bio odgovor od Boga”, kaže ona. “Spasio mi je život, jer nisam više mogla živjeti onakva kakva sam bila.”

Slušanje programa Nuevo Tiempo dalo je Mirni osjećaj nade i sreće, i što je najvažnije, pomoglo joj je da pronađe Boga. “Počela sam slušati emisije svakog dana, i počela sam se moliti”, kaže ona.

Poziv na radiju

Jednoga dana, dok je slušala radio, čula je govornika kako poziva slušatelje da posjete centar Nuevo Tiempo u Montevideu, i da uživaju u mnogim aktivnostima koje su im ponuđene. Mirna se posebno zanimala za predavanja o zdravlju i kuhanju te je odlučila prisustvovati.

“Uvijek sam pokušavala voditi računa o svojem zdravlju”, kaže ona “ali nisam pila dovoljno vode. Sada je pijem dovoljno i osjećam razliku. Sada uzimam dobar doručak, i to mi također pomaže.”

Dok je dolazila u centar, Mirna je upoznala dvoje mladih ljudi koji su radili na inicijativi “Jedna godina u misiji”. Prihvatila je poziv za proučavanje Biblije i bila vrlo iznenađena što će učiti o Deset zapovijedi.

“Nikada ranije nisam čula za te zapovijedi”, rekla je, “a

najdojmljiviji dio bio je o suboti. Kako smo prolazili kroz Bibliju, mogla sam vidjeti da se subota neprestano ponavlja.”

Vjera na djelu

Čim je saznala za subotu, Mirna ju je počela svetkovati. Ubrzo se krstila i postala još aktivnijom u centru, u kojemu se sada održavaju satovi šivanja.

Mirnina obitelj je primijetila promjene koje su se dogodile u njezinom životu, i bili su sretni što se uzdigla iz depresije. Ipak, ostali su sumnjičavi prema njezinim novim vjerskim uvjerenjima. Mirna se nastavila moliti da i oni jednoga dana pronađu mir i nadu u Isusu, kao što je ona pronašla.

Centar Nuevo Tiempo sada održava subotnje jutarnje bogoslužje. Mnogi ljudi koji dolaze došli su najprije posredstvom radijske postaje Nuevo Tiempo.

Oglas na ulici

Odvjetnica Neli je jednoga dana hodala ulicom i primijetila oglas koji je najavljivao satove portugalskog jezika u centru Nuevo Tiempo. Željna da uči drugi jezik, Neli je odlučila prisustvovati.

Glavni udžbenik koji je korišten na tim satovima bila je Biblija. Neli je najprije čitala poglavlje na španjolskom, a onda na portugalskom. To je bilo njezino prvo iskustvo približavanja Bibliji kao knjizi vjere.

“Kad sam bila u petom ili šestom razredu, učila sam nešto o Bibliji, jer su nam u školi rekli da trebamo nešto pročitati iz nje kao povijesne knjige. Ali to je bilo samo iz školskih razloga, a ne da bih postala kršćanka.”

Međutim, ovoga puta Neli je čitanje Biblije doživjela sasvim drukčije. “Počela sam čitati o Postanku, i nisam se mogla zaustaviti! Nastavila sam čitati i čitati!” Pročitala je cijelu Bibliju i uživala u tome. “Sve u Bibliji je povezano, i učinit će vas sretnijim”, kaže ona.

Čitanje da bi se učilo

Neli je bila posebno zadivljena Isusovim životom i čudima koja je činio da bi pomagao ljudima. “Čuda se i danas događaju”, kaže ona. “Čak i kad ne znamo da se događaju, ona se i dalje događaju.”

Iako je školovana da bude odvjetnica, Neli Bibliji nikada nije prišla kao kritičarka, niti da je osuđuje. “Čitam je da bih učila,” potvrđuje ona.

Kad je saznala za subotu, Neli nije imala nikave sumnje. “Bilo je jasno, i znala sam da je to ono što je ispravno.”

Kad je centar Nuevo Tiempo počeo sa subotnjim jutarnjim službama, Neli je redovito prisustvovala i ubrzo se krs-tila.

“Jednostavno, nisam mogla ostaviti Bibliju: ona je razlog za sve, i zato sam počela dolaziti u ovu crkvu”, kaže ona. “Krštenjem sam željela pokazati svoju ljubav prema Isusu.”

Postavljanje primjera

Kad je Neli zaželjela podijeliti svoju novu vjeru sa svojom obitelji, nisu svi bili sretni. Njezina starija kći je postala vrlo uznemirena, ali njezin sin je počeo stvarati drukčiju sliku o majci kao osobi, i osjećao je da ona pruža vrlo dobar primjer kako treba živjeti.

Svake subote kad dođe u centar na bogoslužje, Nelino lice sjaji od radosti. “Svi su kao obitelj”, kaže ona, “i ja želim biti dio te obitelji.”

*****

Činjenice

- ◆ Urugvaj je prva zemlja u Americi koja je izgradila potpuno digitalnu telefonsku pokrivenost, koja je završena 1997. godine.

- ◆ Po površini države Urugvaj je druga najmanja nacija u Južnoj Americi.
- ◆ Gitara je u Urugvaju omiljeno glazbalo, i na popularnom tradicionalnom natjecanju *pajada* dvojica pjevača, svaki s gitarom, naizmjenično improviziraju stihove uz istu melodiju.

*****

19. ožujka 2016.

Knjiga u prodavaonici cipela

Urugvaj

Graciela je uvijek u svojem srcu imala mjesto za Isusa. Kao tinejdžerka prisustvovala je maloj crkvenoj skupini koja se sastajala u kući. Dok je s jedne strane bila sretna što uči o Isusu i Njegovoj ljubavi prema svima, s druge strane su neki bučniji vidovi bogoslužja činili da se osjeća vrlo nalagodno.

Godine su prolazile, Graciela je odrasla i udala se za sina vlasnika doma u kojem se okupljala mala skupina. Njih dvoje dobili su djecu. Još neko vrijeme je prošlo i ona je postala baka.

Jednog dana bila je u kući i gledala pentekostalni televizijski program. Propovjednik je počeo pričati o nekome tko se zove Ellen G. White, govoreći kako je ta žena pisala neke prevarantske knjige i da je vrlo loša osoba. Dok je Graciela slušala propovjednikovu viku, odlučila je pročitati neku od knjiga te Ellen G. White, kako bi mogla sama oblikovati svoje mišljenje.

Tražeci Ellen G. White

Graciela je otišla u knjižaru i u mjesnu knjižnicu, ali izgleda da nitko nije znao za autoricu po imenu Ellen G. White. Graciela se nastavila moliti da nađe neku knjigu te nedostupne autorice.

Onda je jednoga dana njezin odrasli sin došao s knjigom u ruci. Bio je u prodavaonici cipela sa svojom kćeri, i tako je dobio knjigu koja mu je bila ponuđena kao poklon. Iako nije bio kršćanin, uzeo je knjigu misleći da je to nešto što bi se dopalo njegovoj majci.

Pružilo je svojoj majci knjigu *Isusov život* na španjolskom jeziku, kao i jedanaest poglavlja skraćene *Velike borbe* Ellen G. White.

Dar od Boga

Gracielina ruka je počela drhtati kad je vidjela ime autorice, shvaćajući da je ta knjiga bila dar od Boga.

“Tražila sam knjigu Ellen G. White, ali je nisam mogla naći”, sjeća se ona. “Ali Bog mi ju je donio iz prodavaonice cipela! Bilo je to pomalo neobično, međutim, to je bio jedan od onih tajnih putova koje Bog ima.”

Graciela je odmah počela čitati knjigu i zaključila da je jednostavna i u duhu Biblije. Željela je saznati još više, umjesto da gleda televiziju. Slušala je adventističku radijsku postaju Nuevo Tiempo.

Kad je voditelj ponudio besplatno proučavanje Biblije, Graciela je pozvala uredništvo i dogovorila da netko dođe k njoj u kuću da proučava Bibliju s njom.

Uživala je posebno proučavajući biblijska proročanstva, i kad je završila s lekcijama, krstila se.

Graciela upoznaje Sonju

Kad je Graciela počela posjećivati adventističku crkvu, upoznala je ženu koja se zvala Sonja, i njih dvije su postale bliske prijateljice. Sonja se priključila Kršćanskoj adventističkoj crkvi zajedno sa svojom obitelji kad je imala dvanaest godina. Kasnije je njezina obitelj napustila crkvu, ali ona je ostala. “Oduvijek sam voljela čitati Bibliju”, rekla je “i jako puno mi znači spoznaja da me Isus doista voli.”

Sonja voli raditi s djecom u svojoj crkvi, ali kad se preselila u novu sredinu, poželjela je napraviti nešto posebno za mnoštvo djece koja su živjela oko nje. Počela je planirati što bi mogla napraviti i odlučila je otvoriti ogranak subotnje škole u svojoj kući. Prvo je počela s programima biblijske

škole za vrijeme školskih praznika, svake večeri tijekom “svetog tjedna” (tjedan između Isusovog ulaska u Jeruzalem i uskrsnje nedjelje). U južnoameričkim zemljama to je tjedan kad su ljudi posebno otvoreni za vjerske teme.

Prve večeri osmero djece je došlo u Sonjinu kuću, ali svake večeri skupina je sve više rasla. Sonja je pozvala Gracielu i neke druge žene iz crkve da joj pomognu oko programa. Nakon “svetog tjedna”, skupina se sastajala jednom tjedno i nastavila rasti. Šest mjeseci kasnije na program je dolazilo toliko djece da je Sonja morala pronaći drugo mjesto za sastajanje.

Kuća molitve

U to vrijeme su Graciela i njezin suprug naslijedili kuću u kojoj su se okupljali na bogoslužjima kao mladi. “To je uvijek bilo mjesto za služenje Bogu”, govori Graciela o svojem domu. “Djeca mogu doći ovamo. Ovaj ogranak subotnje škole sastajao se jednom tjedno više od godinu dana. Pjevali su kršćanske pjesme, slušali biblijske događaje, pravili rukotvorine i igrali igre. Središnja adventistička crkva u glavnom gradu Montevideu donira većinu materijala koji oni koriste. Djeca vole dolaziti u ono što od milja zovu Sonjinom kućom, i mnogi sada posjećuju novoosnovanu adventističku crkvu. Namjeravamo nastaviti s radom i očuvati taj ogranak subotnje škole sve dok nam Bog to bude dopuštao”, kaže Sonja.

*****

Činjenice

- ◆ S površinom od 200 kvadratnih kilometara Montevideo je najveći grad i glavna luka u Urugvaju. Tamo živi skoro polovina stanovništva.
- ◆ Montevideo je najjužniji glavni grad u Južnoj Americi, i treći najjužniji grad na svijetu (samo Kanberra u Austra-

liji i Wellington u Novom Zelandu su južnije).

- ◆ Nogomet je najpopularniji sport u Urugvaju. Prva međunarodna utakmica izvan Britanskog otočja odigrana je između Urugvaja i Argentine u Montevideu u srpnju 1902. godine.

*****

26. ožujka 2016.

Program trinaeste subote

Uvodna pjesma “Ustajte, noć će doći”, *Pjesmarica kršćanske himne*, broj 332

Dobrodošlica Voditelj subotnje škole

Molitva _____

Program “Providnost djeluje”

Prilaganje darova

Završna pjesma “Kao u zoru što zvijezde se gase”, *Pjesmarica kršćanske himne*, broj 338

Završna molitva _____

Napomena za voditelja subotnje škole: Pozivamo vas da izaberete omiljenu pjesmu, da uputite molitvu Bogu, da iznesete uvodnu riječ dobrodošlice i iskustvo mladića Louisa koje slijedi.

Prikupite misioni dar, uputite Bogu molitvu za blagoslove. Podsjetite prisutne da, ako možda nisu pripremili i priložili svoje darove danas, to mogu učiniti online preko naše sigurne internetske stranice: www.adventistmission.org/give.

Knjiga *Velika borba* kod prodavača droge

Luis je pripadao rock sastavu u brazilskom gradu Jequié. On i njegovi prijatelji često su u potrazi za užitkom upotrebljavali štetne droge.

Jednog dana, dok je bio u kući prodavača droge, Luis je pronašao primjerak knjige *Velika borba* spisateljice Ellen G. White. Nakon što je na brzinu prelistao knjigu, zatražio je dopuštenje da je posudi. Luis je pronašao nešto vrlo zanimljivo. Dok su on i njegovi prijatelji pušili marihuanu, naizmjenice su čitali knjigu naglas jedni drugima. Nekima od njih se svidjelo ono što su pročitali, a nekima nije. Spiritist Florisvaldo posebno je uživao u knjizi.

Jednoga dana su se trojica prijatelja popela na brdo gdje su sjeli, pušili marihuanu i čitali Bibliju zajedno s *Velikom borbom*. Odjednom je Florisvaldo počeo vikati: "Ne želim Bibliju!" Prepoznavši da je Florisvaldo opsjednut zlim duhom, drugi prijatelj je u strahu pobjegao. No Luis je ostao i dalje čitao. Zastao je samo kako bi pozvao svojega prijatelja da razmišlja o Isusovom imenu. Ubrzo ga je zao duh napustio.

Shvativši da je njegovom prijatelju potrebna pomoć, Luis je uvjerio Florisvalda da pođe s njim u crkvu adventista sedmog dana. Mladići su uživali u propovijedi, iako je te subote propovijedao običan vjernik. Kasnije su prisustvovali adventističkom kampiranju za mlade, gdje su proučavali Bibliju s drugim mladim ljudima. Tamo se Luis u potpunosti predao Isusu.

Novu radost nije bilo moguće zadržati u sebi. Luis je poslao primjerak *Velike borbe* svojem bratiću Thomasu. On je studirao novinarstvo u jednom obalnom gradu Salvadora. Kao strastveni čitatelj, Thomas je projurio kroz knjigu s velikim zanimanjem. Na polovini knjige osjetio je kajanje zbog svojeg grešnog života. Ali nije mogao spustiti knjigu dok nije saznao

kako će se sve završiti. Dok je čitao posljednja poglavlja, njegovo uvjerenje se samo pojačalo.

Kad su došli praznici, Thomas je otišao u grad Jequié posjetiti svojeg bratića. Luis je Thomasu mnogo govorio o svojoj novoj vjeri i odveo ga u crkvu. Thomas je s radošću prihvatio Isusa i Njegovo obećanje oprosta. Ali on je sada bio suočen s drugim izazovom. Njegova djevojka uopće nije bila zainteresirana za vjeru.

Jedne noći, dok je boravio u kući kod tetke, Thomas je sanjao Isusa obavijenog sjajnom svjetlošću. Sljedećeg jutra je u potpunosti predao svoj život Kristu. Promijenio je svoje navike. Prekinuo je s djevojkom i počeo pripreme za krštenje. Luis je cvao od radosti što će vidjeti svojeg bratića i nekoliko članova njegove rock skupine kako će biti kršteni. Kao rezultat djelovanja Svetog Duha kršteno je deset osoba — a sve zbog primjerka *Velike borbe* pronađene u kući trgovca drogom.

Danas bivši spiritist Florisvaldo služi Bogu kao literarni evangelist, a Thomas je u međuvremenu postao pastor u crkvi adventista sedmog dana.

Nevil Gorski, nekadašnji vođa odjela obrazovanja Južnoameričke divizije

Izvori i pomagala

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom naslijeđu Brazila, Paragvaja, Urugvaja ili drugih zemalja Južnoameričke divizije obratite se mjesnoj knjižnici, putničkoj agenciji ili veleposlanstvu željene zemlje. Utipkajte naziv zemlje u vašem internet pretraživaču.

Online informacije. Adventististička misijska internet stranica sadrži dodatno gradivo za upoznavanje misije. Potražite riječi i pjesme na engleskom. Kao dodatak potražite dodatne informacije za aktivnosti u tim zemljama: www.AdventistMission.org.

Adventistički misijski DVD je besplatan prilog *Vijestima iz svijeta* u kojem se mogu vidjeti iskustva iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o misiji Kršćanske adventističke crkve u svijetu. Pitajte voditelja subotnje škole da vam napravi jednu kopiju DVD-a, ili skinite na adresi: www.adventistmission.org/resources.

Pomagalo za ostvarivanje cilja

Pomagalo za ostvarivanje cilja pomoći će da usmjerite pozornost na svjetsku misiju i povećate tjedno misijsko darivanje. Zatražite od vašeg odbora subotnje škole da vam postavi cilj misijskih darivanja. (Postavite malo viši cilj nego što je bio za prošlo tromjesečje, podijelite iznos na 14 dijelova — (12 redovnih tromjesečnih dijelova i 2 dijela za trinaestu subotu). Pokažite tjedni grafikone napretka prema postavljenom tromjesečnom cilju.

Podsjetite vjernike da aktivnosti Crkve u svijetu ovise o tjednim misijskim darivanjima u subotnjoj školi. Dvanaeste subote podnesite izvještaj o misijskom daru prikupljenom tijekom tromjesečja i podsjetite članove subotnjih škola da pripreme svoje darove za trinaestu subotu u sljedećem tjednu. Ova obavijest o prikupljenim sredstvima ohrabrit će mnoge da nastave prilagati svoja misijska darivanja.

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

Brazil

Anđeli s Amazone 5

Ostvarenje sna 9

Brodarov preobražaj 13

Misionarski gramofon 17

Pronalaženje mira (1) 20

Pronalaženje mira (2) 23

Paragvaj

Pedrito se moli, a Pablo propovijeda 27

Policajac koji se moli 31

Od policajca do pastora 35

Urugvaj

Slijepi čovjek "vidi" 39

Pronalaženje Boga 42

Knjiga u prodavaonici cipela 46

Program trinaeste subote 50

Izvori i pomagala 53

Misijski izazovi

Darovi trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći će u Južnoameričkoj diviziji u osnivanju i izgradnji:

- Dviju plutajućih crkava/klinika na rijekama Amazoni i Solimos;
- Crkvene zgrade u Transamazonskoj akademiji u Brazilu;
- Središta utjecaja u Asuncionu u Paragvaju;
- Nove crkve u Asuncionu u Paragvaju;
- Središta utjecaja u Montevideu u Urugvaju;
- Nove crkve Montevideu u Urugvaju.

U drugom tromjesečju 2016. godine predstaviti ćemo vam Južnopacifičku diviziju.

Posebni projekti namijenjeni su studiju Glasa nade u Oaklandu, na Novom Zelandu, obiteljskom wellness centru u Suvi na Fidžiju, kao i gradnji dječjih obrazovnih centara u Papua Novoj Gvineji, Transpacifičkoj uniji i Novoj Kaledoniji.

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com